

Beslissing op het schadevergoedingsverzoek

Klachtnummer:	KC 20-031
Verzoekdatum:	8 juni 2020 (ontvangen 11 juni 2020)
Klager:	klager
Betreft:	schadevergoeding vanwege (de beslissing tot) de opname in een accommodatie
Verweerder:	De zorgaanbieder

Verloop van de behandeling van de klachten

De Regionale Klachtencommissie Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) Drenthe (de klachtencommissie) heeft in haar beslissing van 25 juni 2020 de Wvggz-klacht klager formeel gegrond en inhoudelijk ongegrond verklaard. Deze klacht ging over (de beslissing tot) de opname in een accommodatie. Deze beslissing is op 29 juni toegestuurd aan partijen.

Klager heeft de klachtencommissie daarnaast verzocht in haar brief van 11 juni 2020 om vergoeding van de door haar geleden schade door de zorgaanbieder. Dit verzoek is schriftelijk onderbouwd in de brief van 24 juni 2020 van de heer R. de Koster, patiëntenvertrouwenspersoon (pvp).

Partijen hebben ermee ingestemd dat de klachtencommissie het verzoek om schadevergoeding apart behandelt.

De zorgaanbieder (verweerder) is in de gelegenheid gesteld om zijn reactie op het verzoek naar voren te brengen. Op 7 juli 2020 heeft de klachtencommissie een schriftelijk verweerschrift ontvangen.

De klachtencommissie in de volgende samenstelling:

- de heer mr. R. Dontje, voorzitter;
- de heer A. Sewbaransingh, psychiater;
- de heer E. Krist, verpleegkundig-specialist GGZ

heeft op 8 juli 2020 op het verzoek om schadevergoeding besloten.

Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie constateert dat bij een klacht als bedoeld in artikel 10:3 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) klager bij de klachtencommissie ook om schadevergoeding door de zorgaanbieder kan verzoeken (artikel 10:11, lid 1). Klager heeft geklaagd over de beslissing tot opname in een accommodatie op basis van artikel 8:9 van de Wvggz. Dit is één van de klachtonderwerpen genoemd in artikel 10:3 van de Wvggz. De klachtencommissie is dus bevoegd om het verzoek te behandelen, voor zover de gestelde schade samenhangt met deze beslissing.

Beoordeling van het schadevergoedingsverzoek

De klachtencommissie stelt vast dat klager kan verzoeken om schadevergoeding als niet volgens de wet is gehandeld (artikel 10:11 Wvvgz). Zij moet daarbij beoordelen of daadwerkelijk schade als gevolg van de maatregelen is geleden die toegerekend kan worden aan de zorgaanbieder. Als dat het geval is, moet de klachtencommissie bepalen wat een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding is.

Toerekenbare normschending

In haar uitspraak van 25 juni 2020 heeft de klachtencommissie de Wvvgz-klacht formeel gegrond en inhoudelijk ongegrond verklaard. De klacht werd formeel gegrond verklaard vanwege de schending van artikel 8:9, lid 3 van de Wvvgz. De geneesheer-directeur heeft klager, haar vertegenwoordiger (mentor) en advocaat niet of niet binnen een redelijke termijn een afschrift van de beslissing tot opname in de accommodatie gegeven, met daarin schriftelijke informatie over de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de pvp. In zoverre is er sprake van een toerekenbare normschending.

Voor het overige oordeelde de klachtencommissie dat de beslissing en de voorbereiding daarvan voldeden aan de wettelijke vereisten en dus rechtmatig waren. Anders dan de pvp is de klachtencommissie van oordeel dat bij de inhoudelijke beslissing tot opname geen sprake is geweest van normovertredend/onrechtmatig handelen.

Schade

Het vorenstaande betekent dat de eventueel geleden schade die in aanmerking komt voor een vergoeding dient te zijn ontstaan uit de schending van artikel 8:9, lid 3 van de Wvvgz. Met andere woorden de schade moet zijn veroorzaakt doordat klager niet binnen een redelijke termijn adequaat geïnformeerd is over de beslissing en haar rechten en/of doordat haar vertegenwoordiger en advocaat niet op de hoogte zijn gesteld.

In de schriftelijke onderbouwing noemt de pvp dat klager immateriële schade heeft geleden die zou bestaan uit ervaren gevoelens van onmacht, intimidatie, onzekerheid, angst, spanning en frustratie. Dit geldt voor zowel de situatie voor de opname in de accommodatie en de manier waarop de opname heeft plaatsgevonden.

De klachtencommissie overweegt dat de pvp deze schade toeschrijft aan het feit dat de zorgverantwoordelijke niet met klager heeft overlegd, dat zij te laat geïnformeerd is en dat de beslissing niet voldeed aan de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid. De klachtencommissie is met verweerder van oordeel dat klager onvoldoende heeft duidelijk gemaakt of en in welke mate de door haar geleden schade toe te schrijven is aan het te laat/onjuist informeren, zoals hierboven gesteld de enige aan de zorgaanbieder toe te rekenen normschending. Uit de verklaringen ter zitting en de onderbouwing leidt de klachtencommissie af dat de gestelde schade in hoofdzaak zou zijn voortgekomen uit de *rechtmatige* beslissing tot opname en daarnaast het handelen van de politie en dus niet van de zorgaanbieder zelf. De gestelde schade staat dus niet in causaal verband tot de gestelde tekortkoming, namelijk het te laat informeren.

Met verweerder is de klachtencommissie het eens dat het te laat informeren van een patiënt er in algemene zin toe kan leiden dat hij/zij verstoken is geweest van rechtsbescherming, wat bijvoorbeeld ertoe kan leiden dat hij/zij hierdoor relatief laat een klacht bij de klachtencommissie kan indienen. Bij klaagster is het niet aannemelijk dat dit het geval is geweest, zo constateert de klachtencommissie op basis van de verklaringen ter zitting. In de eerste plaats heeft klager niet expliciet aangevoerd dat zij

op eerder moment een klacht had ingediend, mocht zij tijdiger zijn geïnformeerd. Ter zitting bleek juist dat zij voor het formuleren van de klacht al enige tijd contact onderhield met de pvp; het formuleren van de klacht nam relatief veel tijd in beslag, omdat klager en pvp een vertrouwensband moesten/wilden opbouwen. Dit is een omstandigheid die buiten de invloedssfeer van de zorgaanbieder ligt. De klachtencommissie ziet geen aanleiding om te oordelen dat het te laat informeren heeft geleid tot voor klager nadelige gevolgen of schade.

Omdat niet aannemelijk is dat klager schade heeft geleden, komt de commissie niet toe aan de bespreking van de overige standpunten van verweerder en klager en haar pvp, zoals het toepassen van het forfaitaire stelsel en het bepalen van de hoogte van de schadevergoeding.

Conclusie

De klachtencommissie concludeert dat het te laat informeren van klager, haar mentor en advocaat een aan de zorgaanbieder toe te rekenen normschending oplevert. Klager heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat zij als gevolg van deze normschending schade heeft geleden. De klachtencommissie wijst daarom het verzoek om schadevergoeding af.

Beslissing

De klachtencommissie wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Tot deze beslissing is besloten op 8 juli 2020 door de heer mr. R. Dontje, voorzitter, de heer A. Sewbaransingh en de heer E. Krist, leden. De beslissing is op schrift gesteld door de waarnemend secretaris van de klachtencommissie, de heer E. Krol.

Beroepsmogelijkheid

Tegen deze beslissing kunnen verzoeker en verweerder binnen zes weken een verzoekschrift indienen bij de Rechtbank Noord-Nederland (artikel 10:7 van de Wvggz).

Namens de voorzitter van de klachtencommissie, de heer mr. R. Dontje,

.....
W. Krol
Secretaris klachtencommissie

Deze definitieve beslissing is op 9 juli 2020 verstuurd aan klager, pvp, verweerder/directie van GGZ Drenthe.